

Thinget, ere de to blevene vedtagne af Folkethinget, medens de to andre derimod ere blevene forkastede. Det vilde have været Ministeriet særdeles kjækt, om alle de Udbringinger, som vare blevene vedtagne her i Thinget, ogsaa vare blevene vedtagne i det andet Thing, og Ministeriet kan ikke betragte den foreslåede Lov som fuldstændig med de to andre i det andet Thing i samme vedtagne Forandringer. Samblevis er det hele Lovforslag paa den anden Side af en saa stor Vigtighed og til en saa stor Gavn for Marinen, at man maa ønske at faae det igjennem, selv med de Mangler, som det har, inden Rigsdagen gaar fra Hinanden, hvad den jo nu er nær ved. Jeg skal derfor tilraade det ærede Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Men jeg maa tillige bemærke, at der skeer under Reservation, for det Første af, at Spørgsmaalet om Diæterne for de høiere Classer ikke kan anses for at være endelig afgjort ved det nu Vedtagne, men maa komme under Forhandling i den næste Samling, og dernæst af, at det Retsspørgsmaal, som der har været reist Svul, som heller ikke kan anses for at være afgjort, men saaledes som Lovforslaget nu er affattet, staaer hen som uafgjort, indtil en nærmere Bestemmelse derom bliver truffen.

Krieger: Tilførelse af, hvad den høitæredes Marineminister sig selv udtrede, vil jeg dog sige, at jeg kan ikke betvivle, at hans Mening er den, at den Ret, som den nuværende Lovgivning hjemler, ikke bortfalder ved den foreslåede nye Lov, men at den ganske vist heller ikke ved samme er kommen nogen ny Betrættelse paa den Afgjættelse, som jeg ikke ved rettere, end at den ærede Minister anseer som den rigtige. Det har vistnok ikke været den ærede Ministers Mening, at erklære, at Spørgsmaalet derom dog for en stund blev istaandaet uafgjort, hen, indtil den kom en ny Lov, men kun, at den Afgjættelse af samme, der efter den gjældende Ret, maa anses for at være den rigtige, vedblivende maa betragtes som den rigtige, naagter den ikke har faaet en ny bestemt Betrættelse ved nuværende Lovforslag.

Marineministeren: Min Mening var, at der i det andet Thing er opstillet den Sætning, at det ved Værnepligtslovforslagets Vedtagelse var endeligt bestemt, hvilke Mænd der skulde være heelt befarnede og hvilke halvbefarnede, og at en Forandring deri altsaa ikke kunde foretages uden ved Lov, men at jeg ikke kunde betragte denne Sætning som afgjort, idet Marinen maatte forbeholde sig den Ret, som den nu har til at nedsette de Følt, som ikke findes dygtige til at bestaae den Stilling, som de ved Indfødselsen indtage i en lavere Classe. Det er altsaa, om man vil, en Forklaring af Værnepligtslovforslaget, hvortil der er Spørgsmaal. Den Ret, som Marinen beraaber sig paa at have, kan ikke efter være nuværende Begrebet siges at sætte sig paa en Lov, men den beror paa en ældt kongeligt Resolution.

Krieger: Jeg vil ikke gaae ind paa Sagens Realitet. Jeg troer at jeg for stilled Spørgsmaalet fuldstændigt rigtig, og jeg er overbevist om, at den høitæredes Marineminister mener et ganske simpelt og ligefremt Ja til, hvad jeg sagde. Det gaaer ikke an, at et Spørgsmaal skulde i den Forstand henstaae uafgjort, at de lovlige Autoriteter ikke skulde kunne afgjøre det, før der kom en ny Lov. Afgjørelsen maa saa gaae i den ene eller i den anden Retning — det taler jeg ikke om — men, naar Spørgsmaalet ligger for, saa maa der træffes en Afgjørelse i Hensyn til den gjældende Ret, thi uafgjort kan det ikke staae hen, blot fordi der ikke er kommet en ny Afgjørelse ved Lov. Det var slet ikke, som jeg ansaae det for nødvendigt at hævde med Bestemthed ligeoverfor de noget uklare Uttringer, som den høitæredes Minister bragte, men jeg er, som sagt, tvivlfuld om, om det er enig med mig.

Magius: Ja, det gjør mig ondt, at den Bestemmelse, som vi vedtog ved denne Sags forrige Behandling her med Hensyn til de i Lovforslagets § 14 indeholdte forskellige Sætninger af Diæter, ikke er bleven vedta-